

2. Pracę komendantów posterunków międzygromadzkich opiniują prezydya powiatowych rad narodowych.

3. Prezydya wojewódzkich rad narodowych, Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi, prezydya powiatowych i dzielnicowych rad narodowych oraz rad narodowych miast stanowiących powiaty mogą żądać odwołania właściwych terytorialnie komendantów Milicji Obywatelskiej winnych zaniedbania obowiązków służbowych,

nadużycia swych uprawnień lub naruszenia praworządności bądź też postępowania sprzecznego z zasadami godności i uczciwości.

4. Żądanie odwołania komendantów Milicji Obywatelskiej następuje w formie umotywowanej uchwały prezydium właściwej rady narodowej.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

192

UCHWAŁA Nr 147 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1955 r.

w sprawie wydziałów rent i pomocy społecznej prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Przemianowuje się dotychczasowe wydziały (referaty) pracy i pomocy społecznej prezydiów rad na-

rodowych na wydziały (samodzielne stanowiska pracy) rent i pomocy społecznej.

§ 2. Ustala się następującą organizację wewnętrzną wydziałów rent i pomocy społecznej prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi):

O d d z i a ł	Zakres działania
1	2
1. ogólny administracyjny	Sprawy organizacyjne, budżetowo-rachunkowe i gospodarcze wydziału i samodzielnego oddziału zatrudnienia, sprawy planowania, inwestycji, remontów i zaopatrzenia materiałowego, sprawozdawczości i statystyki, osobowe i szkolenia oraz nie należące do zakresu działania innych oddziałów.
2. przyznawania rent i zaopatrzeń	Sprawy wniosków o renty z powszechnego zaopatrzenia emerytalnego, o renty górnicze i inne wypłacane z tytułu pracy i postanowień przepisów specjalnych, wniosków o zaopatrzenie dla inwalidów wojskowych i ich rodzin oraz sprawy komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.
3. wypłaty rent i zaopatrzeń	Sprawy wypłaty i obsługi finansowej, ewidencji oraz kontroli przyznanych rent i zaopatrzeń.
4. pomocy społecznej	Sprawy zakładów pomocy społecznej, pomocy pozazakładowej i gospodarstw pomocniczych.
5. wojewódzki inspektor produktywizacji inwalidów	Sprawy pomocy dla inwalidów, a w szczególności sprawy szkolenia, zatrudnienia i protezowania inwalidów, nadzoru nad terenowymi organizacjami społecznymi niewidomych i głuchoniemych oraz współdziałania z zakładami pracy w zakresie zatrudnienia inwalidów.

§ 3. 1. W Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Stalinogrodzie zamiast oddziałów wymienionych w § 2 poz. 2 i 3 tworzy się:

- a) Zespół Radców i Inspektorów do Spraw Rentowych z zakresem działania obejmującym sprawy zastępstwa sądowego, przestawicielstwa w wojewódzkich komisjach lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia oraz obsługi administracyjnej tych komisji, nadzoru i instruktażu nad

oddziałami przyznawania, wypłaty i ewidencji rent wymienionymi pod lit. b), współpracy z administracją i urzędami górniczymi w zakresie górniczych wniosków rentowych,

- b) oddziały:
  - przyznawania rent z zakresem działania wymienionym w § 2 poz. 2,
  - wypłaty rent z zakresem działania wymienionym w § 2 poz. 3,

— ewidencji rent z zakresem działania wymienionym w § 6

z siedzibą w Chorzowie, Zabrze i Tarnowskich Górach,
c) oddziały:

— przyznawania rent z zakresem działania wymienionym w § 2 poz. 2,
— wypłaty rent z zakresem działania wymienionym w § 2 poz. 3

z siedzibą w Bielsku-Białej, Częstochowie, Rybniku i Sosnowcu.

2. Zakres działania oddziałów wymienionych w ust. 1 nie obejmuje spraw zaopatrzenia dla inwalidów wojskowych i ich rodzin, z wyjątkiem **Oddziału Wypłaty Rent** w Sosnowcu, który załatwia sprawy wypłat tych zaopatrzeń dla terenu całego województwa stalinogrodzkiego.

3. W przypadkach gdy oddziały obok spraw rent obejmują sprawy zaopatrzeń inwalidów wojskowych, noszą one nazwę: „rent i zaopatrzeń.”

§ 4. 1. W Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej we Wrocławiu poza organizacją przewidzianą w § 2 tworzy się oddziały:

a) przyznawania rent,
b) wypłaty rent

z siedzibą w Wałbrzychu.

2. Zakres działania oddziałów wymienionych w ust. 1 obejmuje sprawy wymienione w § 2 poz. 2 i 3 z wyjątkiem spraw zaopatrzeń dla inwalidów wojskowych i ich rodzin.

§ 5. W Prezdydiach Wojewódzkich Rad Narodowych w Bydgoszczy, Gdańsku, Krakowie, Koszalinie, Opolu, Poznaniu, Rzeszowie, Stalinogrodzie, Warszawie, Wrocławiu oraz w Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy tworzy się oddziały przyznawania zaopatrzeń inwalidów wojskowych z zakresem działania obejmującym sprawy wniosków o zaopatrzenie inwalidów wojskowych i ich rodzin.

§ 6. W Prezdydiach Wojewódzkich Rad Narodowych w Bydgoszczy, Krakowie, Opolu, Poznaniu, Wrocławiu i Warszawie oraz w Prezdydiach Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi tworzy się poza organizacją przewidzianą w § 2 oddział ewidencji rent i zaopatrzeń z zakresem działania obejmującym sprawy rejestracji i ewidencji wniosków o renty i zaopatrzenia. W pozostałych prezdydiach wojewódzkich rad narodowych zakres działania tych oddziałów włącza się do zakresu działania oddziałów przyznawania rent i zaopatrzeń.

§ 7. Na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów może łączyć dotychczasowe lub powoływać nowe oddziały.

§ 8. 1. Pracownicy b. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, którzy przechodzą do pracy w wydziałach rent i pomocy społecznej prezdydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) otrzymują wynagrodzenie według zasad obowiązujących w b. Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych z zaszerogowaniem według tabeli stanowisk podanej w załączniku.

2. Pozostali pracownicy wydziału rent i pomocy społecznej prezdydiów rad narodowych (oraz powiatowy, miejski, dzielnicowi referenci rent i pomocy społecznej) otrzymują wynagrodzenie według zasad obowiązujących w administracji państwowej.

§ 9. 1. Pracownicy oddziałów przyznawania, wypłaty i ewidencji rent i zaopatrzeń mogą otrzymywać ponadto indywidualne premie uzależnione od stopnia wydajności pracy określonej na podstawie norm pracy i terminowego wykonania zadań.

2. Zasady premiowania oraz szczegółowe normy pracy określi zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

§ 10. 1. W zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą zmienia się przepisy:

- uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcja nr 2 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezdydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 654 z późniejszymi zmianami),
- uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcja nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezdydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 655 z późniejszymi zmianami),
- uchwały Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1950 r. — Instrukcja nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezdydiów rad narodowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-8, poz. 76 z późniejszymi zmianami).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 marca 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 147 Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1955 r. (poz. 192).

TABELA STANOWISK PRACOWNIKÓW B. ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH ZATRUDNIONYCH W WYDZIAŁACH RENT I POMOCY SPOŁECZNEJ PREZDYDIÓW WOJEWÓDZKICH RAD NARODOWYCH (RAD NARODOWYCH M. ST. WARSZAWY I M. ŁODZI)

Lp.	Stanowisko	Grupa	Dodatki	
			funkcyjne	służbowe
1	Kierownik wydziału	3 — 1	493 — 454	
2	Zastępca kierownika wydziału	4 — 2	154 — 378 — 265	
3	Kierownik oddziału, starszy inspektor, starszy radca	6 — 4	265 — 189 —	152
4	Starszy instruktor, inspektor	7 — 5	189 —	152 — 114
5	Starszy likwidator, starszy kontroler	7 — 5	189 —	152 — 114

Lp.	Stanowisko	Grupa	D o d a t k i	
			funkcyjne	służbowe
6	Instruktor	7 — 5	152 — 114	76
7	Starszy referent, starszy księgowy	7 — 5	114	76
8	Referent, księgowy, likwidator, kontroler, starszy rejestrator, starszy adremista	8 — 6		76
8a	Starsza maszynistka	8 — 6		
9	Pomocnik referenta, starszy kancelista, starszy archiwista, pracownik rachunkowy, adremista, maszynistka	9 — 7		
10	Kancelista-rejestrator, archiwista, praktykant rachunkowy, starszy woźny, informator	11 — 9		
11	Woźny	11 — 10		

193

ZARZĄDZENIE Nr 44 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1955 r.

w sprawie zasad używania samochodów osobowych jednostek organizacyjnych administracji państwowej, gospodarki społecznej, organizacji społecznych oraz kontroli ich stosowania.

W wykonaniu uchwały Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1948 r. w sprawie gospodarki samochodami państwowymi oraz uchwały Prezydium Rządu z dnia 14 grudnia 1950 r. w sprawie powołania inspektorów gospodarki samochodowej (Monitor Polski Nr A-133, poz. 1698) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się do samochodów osobowych jednostek organizacyjnych administracji państwowej, gospodarki społecznej, organizacji społecznych, zwanych dalej w skróceniu „jednostkami organizacyjnymi”.

§ 2. 1. Przepisów niniejszego zarządzenia nie stosuje się do samochodów osobowych kategorii „R” (reprezentacyjne) oraz samochodów należących do organów i jednostek wojskowych i bezpieczeństwa publicznego.

2. Samochody Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie podlegają kontroli, wykonywanej na drogach przez inspektorów gospodarki samochodowej w zakresie celowości ich użytkowania (§ 18). Prokuratura będzie sprawować we własnym zakresie kontrolę nad stosowaniem przepisów §§ 3 — 16.

§ 3. Samochody osobowe dzieli się ze względu na zasady użytkowania na samochody:

- 1) reprezentacyjne (R),
- 2) dyspozycyjne (D),
- 3) funkcyjne (F).

§ 4. 1. Samochody dyspozycyjne są to osobowe pojazdy samochodowe zgrupowane w kolumnach dyspozycyjnych. Służą one do zaspokajania pilnych potrzeb komunikacyjnych jednostek organizacyjnych, do których są przydzielone.

2. Samochody funkcyjne (F) są to pojazdy samochodowe przydzielane osobom lub grupom osób, których zasadnicze zadania służbowe wymagają środka lokomocji mogącego być użytym bez przeszkód w każdej chwili. Są to więc samochody służące np. do: inspekcji handlowej, kontroli ruchu drogowego, pogotowia awaryjnego, stałej kontroli sieci itp.

3. Samochody funkcyjne korzystają z pierwszeństwa przed samochodami dyspozycyjnymi w zakresie: za-

opatrzenia, remontu, konserwacji i pobierania paliwa na stacjach Centrali Produktów Naftowych.

4. Samochody funkcyjne powinny być zaopatrzone na przedniej szybie w oznakę z literą „F”. Oznaki te wydają prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) — wydziały komunikacji drogowej — według wzoru ustalonego przez Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego.

5. Samochody osobowe może uznać za funkcyjne właściwy naczelny organ administracji państwowej za zgodą Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów. W decyzji uznającej samochód za funkcyjny powinno być wskazane jego przeznaczenie oraz obszar swobodnego poruszania się.

§ 5. 1. Samochody osobowe dyspozycyjne i funkcyjne mogą być używane jedynie dla zaspokajania służbowych potrzeb komunikacyjnych jednostek organizacyjnych, którym zostały przydzielone, z wyjątkiem przypadków określonych w §§ 10 i 11.

2. Samochodami osobowymi dyspozycyjnymi i funkcyjnymi dysponuje przełożony jednostki organizacyjnej, do której samochody zostały przydzielone. Przełożony ten ponosi odpowiedzialność za celowe i gospodarczo uzasadnione użycie samochodów.

§ 6. 1. Samochody osobowe dyspozycyjne mogą być używane na terenie powiatu lub miasta stanowiącego powiat, w którym jednostka organizacyjna ma swoją siedzibę. W przypadku gdy jednostka organizacyjna wykonuje zleczone zadanie poza miejscem swojej siedziby, może używać samochodu dyspozycyjnego na terenie powiatu lub miasta, w którym zadanie to wykonuje.

2. Jednostki organizacyjne mające siedzibę lub wykonujące zadanie w powiecie graniczącym z miastem stanowiącym powiat bądź z m. st. Warszawą i m. Łodzią mogą używać samochodów dyspozycyjnych również celem dojazdu do tych miast.

3. Przepis ust. 2 ma zastosowanie również w przypadkach graniczenia ze sobą miast stanowiących powiaty.